

Bærger, der da igjen, naar Mindreaarigheden indtraadte, overleverede det til den Mindreaarige med Kurator. Det er en meget betydelig Deel af Overformynderimidlerne, som disse thinglæste Udlæg udgjøre. Naar de Herrer ville see paa den Reskapitulation, der er vedføjet Motiverne, ville De finde, at de andrage omtrent 7,500,000 Rbd., og da Kapitalernes Totalbeløb er cirka 15,592,000 Rbd., er det altsaa omtrent Halvdelen deraf. Faren ved at samle disse Midler i eet eller maaskee to Overformynderier vil i mine Tanker for en væsentlig Deel forsvinde, naar man saaledes har simplificeret den hele Maade at behandle disse Udlæg paa, og jeg skulde derfor meget indtrængende anbefale, at man gik denne Vej. Naar dette skeer, kan man voligere stemme for en Enhed i Overformynderivæsenet, og jeg kan ikke nægte, at naar man vil tage Hensyn til, hvad der er de Umværdiges Tarv, saa er det, man maa foretrække, Centralisationen. Det, der skal lokaliseres, er, som allerede bemærket, Laanebestyrelserne; jeg vil gaa videre endnu end Udkaftet, jeg vil f. Ex. sige, at Laanebestyrelserne kunne følge Jurisdiktionerne, som man nu agter at oprette. Ved saaledes at lokalisere Laanebestyrelserne, gjør man det muligt, at de Penge, der komme ind fra ethvert enkelt Sted, tildeels kunne ublaanes der; nøjagtigt kan det jo ikke følges, men en Tendents kan dog gjøre sig gjældende i saa Henseende. En anden Ting, der skal lokaliseres, er Rentebetalingen, og der er ogsaa truffet den Bestemmelse i Lovudkaftet, at de skulde kunne stee paa Landet igjennem vedkommende Retsbetjent og i Hjøbstæderne igjennem Magistraten. Deri behøver altsaa ikke nogen Forandring at stee. Saa snart Rentebetalingen kunne finde Sted paa denne Maade, og naar man følger den af mig nys antydede Vej med Hensyn til Laanebestyrelserne, saa har man efter min Mening opnaaet alle de Gøder, som kunne opnaaes ved at lokalisere, ligesom der paa den anden Side opnaaes større Sikkerhed for Midlerne ved Centralisationen.

22. Januar.

Sfcherning: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Foredrag skal jeg i dette Dieblif blot fastholde, at han, hvis jeg forstod ham ret, erkjendte, at for en Deel af de Formuer, der overgaae i en vis bestemt Tilstand, er det stedlige Bærgemaal nødvendigt og vigtigt. Det er et overordentlig betydningsfuldt Udgangspunkt at holde fast, idet vi behandle denne Lov. For at vi rigtigt kunne behandle og forstaae denne Lov, skal jeg et Dieblif henlede Opmærksomheden paa, hvorledes den nuværende Tilstand er, og hvilke Klagemaal der ere førte over den, uden Hensyn til de Klager, der, som den ærede sidste Taler ansførte, ere af en mere administrativ Natur; jeg sigter nemlig herved til, at den forviklede Forretningsform kunde være ganske anderledes. Her i Landet, som overalt, bestyredes tidligere de Efterladtes Midler ved Bærgemaal, saaledes at Bærgerne vare under Retsbetjentenes Tilshyn, men her i Riget blev Forholdet senere vendt om, man inddrog Forvaltningen af disse Midler under Retsbetjentene og satte dem paa en Maade under Bærgernes Tilshyn; men dette Bærgetilshyn ligeoverfor Retsbetjentene er blevet og maatte blive svagt, og deri ligger hovedsagelig det Uheldige ved den nuværende Tilstand. Den vil efterhaanden blive bedre, alt som Borgerind og Frihedsfølelse udvikler sig, men hidtilbids har man kun mærket den svage Side deraf, og det er just Bærgemaalets Tilsidefattelse ligeoverfor Retsbetjentene, der i visse Henseender har gjort den nuværende Tilstand saa ringe, som den er. Det ligger i Sagens Natur, at naar disse Midler ere blevne trængte sammen under een Bestyrelse — og man har været tvungen dertil, thi de skulde alle ind under —, har der i denne Bestyrelse lidt efter lidt udviklet sig, hvad jeg vil kalde en udhygig Måsebestyrelse, som bestaaer deri, at man samler flere Umværdiges Midler, ublaaner paa Panten, og holder dem vedlige ved Hjælp af Substitution. Det er denne ulykkelige Tilstand, der for Dieblifket er tilsteede, og som har avlet og har maattet avle et andet Dube,